

”مینی بچی - برہما بابا شو بابا کا رت ہے، دونو کا اکنا پارٹ

چلتا ہے، اِسے ذرا پی سنشہ نہین آنا چاہیئی“

پرشن :- منش دُکون سین چوٹنی کی لیئی کونسی یکتی رچتی ہے، جسکو مہاپاپ

کھا جاتا ہے؟

اُتر :- منش جب دُکی ہوتی ہے تو سبیر کو مارنی کی (ختم کرنی کی) اُنیک اُپاہ رچتی ہے۔ جیو گھات کرنی کی سوچتی ہے، سمجھتی ہے اِس سین ہر دُکون سین چوٹ جائینگی۔ پرنتو اِن جیسا مہاپاپ اُڑ کوئی نہین۔ وہ اُڑ ہین دُکون ۾ قس جاتی ہے کیونکہ یہ ہے ہین اُپار دُکون کی دنیا۔

اوم شانتی - بچون سین باپ پوچتی ہے، آتمائون سین پر ماتما پوچتی ہے کہ یہ تو جانتی ہو ہر ۾ر پنا پر ماتما کی سامنی بٹنی ہے۔ اُنکو اپنا رت تو نہین ہے۔ یہ تو نِشچہ ہے نان اِس پرکُتی کی بیچ ۾ باپ کا نواس اُستان ہے۔ باپ خد کھتی ہے مَن اُنکی پرکُتی کی بیچ ۾ بٹنتا ہون۔ اِنکا شریر لون پر لیتا ہون۔ آتما پرکُتی کی بیچ ہے تو باپ پی وہین بٹنتی ہے۔ برہما ہے تو شو بابا پی ہے۔ برہما نہین ہو تو شو بابا بولینگی کُسی؟ اوپر ۾ شو بابا کو تو سدیو یاد کرتی آئی۔ اَب تہر بچون کو پتا ہے ہر باپ کی پاس یہان بٹنی ہے۔ اُسی نہین کہ شو بابا اوپر ۾ ہے۔ اُنکی پر تیما یہان پوچی جاتی ہے۔ یہ باتین بہت سمجھنی کی ہے۔ تہر تو جانتی ہو باپ گیان کا ساگر ہے۔ گیان کھان سین سُناتی ہے؟ کیا اوپر سین سُناتی ہے؟ یہان نیچی آیا ہے۔ برہما کی تن سین سُناتی ہے۔ کئین کھتی ہے ہر برہما کو نہین مانتی۔ پرنتو شو بابا خد کھتی ہے برہما تن دواران کہ مجھی یاد کرو۔ یہی سمجھ کی بات ہے نان۔ لیکن مایا بڑی زبردست ہے۔ ایکدم موئہ قراء کر پچاڑی کر دیتی ہے۔ اَب تمہارا کاندہ شو بابا نین سامنی کیٹا ہے۔ سنمک بٹنی ہو قُر جو اُسی سمجھتی ہے برہما تو کچ نہین، اُنکی کیا گتی ہونگی! دُر گتی کو پاء لیتی ہے۔ کچ پی گیان نہین، منش پُکارتی پی ہے او گاڈ فادر۔ قُر وہ گاڈ فادر سُنتا ہے کیا؟ اُنکو کھتی ہے نان لبرِتر آٹو یا وہان بٹنی لبرِیت کرینگی؟ کلپ کلپ پُر شو تہر سنگم یُگ پر ہین باپ آتی ہے، جس ۾ آتی ہے اُنکو ہین اکر اُڑاء دی تو کیا کھینگی! نمبرون تموپرڈان۔ نِشچہ ہوتی ہوئی پی مایا ایکدم موئہ قیر دیتی ہے۔ اتنا اُس ۾ل ہے جو ایکدم ورث نات ای پینی بناء دیتی ہے۔ اُسی پی کوئی نہ کوئی سینترس پر ہے اِس لیئی باپ کھتی ہے خبردار رہنا۔ پل کسکو سُناتی پی رہی سنی ہوئی باتین، پرنتو وہ جیسی پندت مثل ہو جاتی۔ جیسی بابا پندت کی کھاٹی بتاتی ہے نان۔ اُس نین کھا رام رام کھنی سین ساگر پار ہو جائینگی۔ یہ پی ایک کھاٹی بناٹی ہوئی ہے۔ اِس سمیہ تہر باپ کی یاد سین، وشہ ساگر سین کیر ساگر ۾ جاتی ہو نان۔ اُنھون نین پکتی مارگ ۾ دیر کٹائین بناء دی ہے۔ اُسی باتین تو ہوتی نہین۔ یہ ایک کھاٹی بنی ہوئی ہے۔ پندت

اُڙون ڪو ڪهتا ٿا، خد بلڪل ڇٽ خاڻي ۾. خد وڪارون ۾ جاتي رهنا اُڙ دوسرون ڪو ڪهنا نروڪاري بنو، اُنڪا ڪيا اُثر هونگا. اُٿسي پي برهماڪمار ڪماريان هئ خد نيشچيه ۾ نهين، دوسرون ڪو سُناتي رهندي هئ. اِس ليئي ڪهان ڪهان سُناني والي سين پي سُنني والي تيڪي چلي جاتي هئ. جو بهتون ڪي شيوا ڪرتي هئ وه ضرور پياري تو لگتي هئ نان. پنڊت جوڻا نڪل پري تو اُنڪو ڪوڻ پيار ڪرينگي! ڦر پيار اُن پر چلا جائينگا جو پُرئڪٽيڪل ۾ ياد ڪرتي هئ. اچي اچي مهارڻيون ڪو پي ميا هپ ڪر ليتي هئ. بهت هپ هو گئي. بابا پي سمجھاتي هئ اُپي ڪرماتيت اوستا نهين هئ، جب تڪ لڙائي تيار نه هو. ايڪ طرف لڙائي هونگي، دوسري طرف ڪرماتيت اوستا هونگي. پورا ڪنيڪشن هئ. ڦر لڙائي پوري هو جاني سين ٽرنسفر هو جائينگي. پهلي رُدر مالها بنتي هئ. يهه باتين اُڙ ڪوئي نهين جانتی. تهر سمجھتي هو وناش سامني ڪرا هئ. اَب تهر هو مئنارٿي، وه هئ مئنارٿي. تو تمڪو ڪوڻ مانينگا. جب تمھاري ورڙي هو جائينگي ڦر تمھاري يوگ ٻل سين بهت ڪينچ ڪر آئينگي. جتنا تهر سين ڪت (جَنڪ) نڪلتي جائينگي اُتنا ٻل پرتا جائينگا. اُٿسي نهين بابا ڄاڻي ڄاڻڻهار هئ. يهان آڪر سيڪو ديڪتي هئ، سيڪي اوستائون ڪو جانتی هئ. باپ بچون ڪي اوستا ڪو نهين جانينگي ڪيا؟ سڀ ڪُچ معلوم پرتا هئ. اِس ۾ اُنتريامي ڪي ڪوئي بات نهين. اُپي تو ڪرماتيت اوستا هوئي نهين هئ. آسري بات چيت، چلن آد سڀ پرسڌ هو جاتي هئ. تمھين تو دئوي چلن بناني هئ. ديوتائين سروگڻ سمپن هئ نان. اَب تمڪو اُٿسا بننا هئ. ڪهان وه اُس، ڪهان ديوتائين! پرنٽو ميا ڪسڪو پي چورتي نهين هئ، چئي مئي بناء ديني هئ. ايڪدم مار ڊالني هئ. پانچ سيڙهي هئ نان. ديهه ايمان آني سين هين اوپر سين ايڪدم نيچي ڳرتي هئ. ڳرا اُڙ مَرا. آج ڪلهه اُپني ڪو مارني ليئي ڪئسي ڪئسي اُپايرچتي هئ. 21 مار سين ڪوڊتي هئ، تو ايڪدم ختم هو جائين. اُٿسا نه هو ڦر هاسپيٽل ۾ پري رهين. دُڪ پوڳتي رهين. پانچوي منزل سين ڳري اُڙ نه مري تو ڪتنا دڪ پوڳتي رهينگي. ڪوئي اُپني ڪو آگ لڳاتي هئ. اَگر ڪوئي اُنڪو بچاءِ ليتي هئ تو اُنڪو ڪتنا دڪ سھن ڪرنا پرتا هئ. جل جائي تو آتما پاڳ جائينگي نان! اِس ليئي جيوهات ڪرتي هئ، شير ڪو ختم ڪر ديني هئ. سمجھتي هئ شير چورني سين دڪون سين چوٽ جائينگي. پرنٽو يهه پي مهاپاپ هئ، اُڙ پي اڌڪ دڪ پوڳتي پرتي هئ. ڪيونڪ يهه هئ هين اُپار دڪون ڪي دنيا، وهان هئ اُپار سڪ. تهر بچي سمجھتي هو اُپي هر رٿرن هوتي هئ، دڪڌام سين سڪڌام ۾ جاتي هئ. اَب باپ جو سڪڌام ڪا مالڪ بناتي هئ اُنڪو ياد ڪرنا هئ. اِن دواران باپ سمجھاتي هئ، چتر پي هئ نان. برهما دواران راج يوگ ڪي اِسٽاپنا. تهر ڪهتي هو بابا هر اُنڪ وار آپ سين سورڳ ڪا ورثا ليني آئي هئ. باپ پي سنگم پر هين آتي هئ جب ڪ دنيا ڪو بدلنا هئ. تو باپ ڪهتي هئ مئن آيا هون تهر بچون ڪو دڪ سين چُڙاءِ ڪر سڪ ڪي پاون دنيا ۾ لي جاني. ٻلائي پي هئ هي پنت پاون.... يهه ٿوريئي سمجھتي هئ ڪ هر مهاڪال ڪو ٻلائي هئ ڪ همڪو اِس چي چي دنيا سين گهر لي چلو. ضرور بابا آئينگا. هر مَرينگي تب تو پيس هونگي نان. شانني

شانتي ڪرتي رھتي ھئ. شانتي تو ھئ ڀرمڙاڻ ۾. ڀرنتو اس دنيا ۾ شانتي ڪئي ھو جب تڪ اتني ڏير منش ھئ! ستيگ ۾ سڪ شانتي ٿي. آبي ڪلهيگ ۾ انيڪ ڌرم ھئ. وھ جب ختم ھو تب ايڪ ڌرم ڪي استاپنا ھو. تب تو سڪ شانتي ھو نان! ھاھاڪار ڪي باد ھين ڦر جئ جئڪار ھونگي. آگي چل ديڪنا موٽ ڪا بازار ڪتنا گرم ھوتا ھئ! وناش ضرور ھونا ھئ. ايڪ ڌرم ڪي استاپنا باپ آڪر ڪراتي ھئ. راج يوگ پي سڪاتي ھئ. باقي سڀ انيڪ ڌرم خلاص ھو جائينگي. گينا ۾ ڪچ ڊڪايا ھين ھئ. پانچ پانڊو اوڙ ڪتا ھماليہ پر گل گئي. ڦر رزلت ڪيا؟ پر لئ ڪر دي ھئ. جلمئي پل ھوتي ھئ ڀرنتو ساري دنيا جلمئي ھو ھين سڪتي. ڀارت تو اوناشي پوتر ڪنڊ ھئ. اسپر پي آبو سڀ سين پوتر تيرت استان ھئ. جهان باپ آڪر ترم بچون ڪي دواران سرو ڪي سدگتي ڪرتي ھئ. دلوالا مندر ۾ ڪتنا آچا يادگار ھئ. ڪتنا آرٿ سھت ھئ. ڀرنتو جنھون نين بنيا ھئ وھ ھين جانتي ھئ. ڦر پي آچي سمجھو تو ٿي نان. دواپر ۾ ضرور آچي سمجھدار ھونگي. ڪلهيگ ۾ ھوتي ھئ تموپرڌان. دواپر ۾ ڦر پي تمو ٻڌي ھونگي. سڀ مندرون سين يھ اونچ ھئ. جهان ترم بئي ھو.

آبي ترم ديڪتي رھينگي وناش ۾ ھولسيل موٽ ھونگا. ھولسيل مھاپاري لڙائي لگينگي. سڀ ختم ھو جائينگي. باقي ايڪ ڪنڊ رھينگا. ڀارت بھت چوٽا ھونگا. باقي سڀ خلاص ھو جائينگي. سورڳ ڪتنا چوٽا ھونگا. آبي يھ گيان تمھاري ٻڌي ۾ ھئ. ڪوئي ڪو سمجھاني ۾ پي ڏيري لگتي ھئ. يھ ھئ پُرشوتر سنگم ڀڳ. يھان ڪتني ڏير منش ھئ اوڙ وھان ڪتني ٿوري منش ھونگي. يھ سڀ ختم ھو جائينگي. ورلڊ ڪي ھستري جاگرافي رپيت ھونگي شروع سين. ضرور سورڳ سين رپيت ڪرينگي. پڇاڙي ۾ تو ھين آئينگي. يھ ڊراما ڪا چڪر اناڊي ھئ. جو ڦرتا ھين رھتا ھئ. اس طرف ڪلهيگ، اس طرف ھئ ستيگ. ھم سنگم پر ھئ. يھ پي ترم سمجھتي ھو. باپ آتي ھئ. باپ ڪورٿ تو ضرور چاھيئي نان. تو باپ سمجھاتي ھئ. آبي ترم گھر جاتي ھو. ڦر يھ لڪشمي نارائڻ بنا ھئ. تو دئوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني چاھيئي. مايا ائسي ھئ جو ايڪدم چھرا (جمادار) بنا ديتي ھئ. تب لکتي ھئ بابا ھم نين ڪالا مونھ ڪر ليئا ھئ.

يھ پي ترم بچون ڪو سمجھايا جاتا ھئ راوڻ راجيہ اوڙ رام راجيہ ڪسڪو ڪھا جاتا ھئ. پنت سين پاون، ڦر پاون سين پنت ڪئي بنتي ھئ! يھ ڪيل ڪا راز باپ بئن سمجھاتي ھئ. باپ ناليجفل، پيچ روپ ھئ نان! چئن ھئ. وھي آڪر سمجھاتي ھئ. باپ ھين ڪھينگي ساري ڪلپ ور ڪيہ ڪا راز سمجھا؟ انڀر ڪيا ڪيا ھوتا ھئ؟ ترم نين اسپر ڪتنا ڀارت بجايا ھئ؟ آڌا ڪلپ ھئ دئوي سوراجيہ. آڌا ڪلپ ھئ آسري راجيہ. آچي آچي جو بچي ھئ انھون ڪو ٻڌي ۾ ناليج رھتي ھئ. باپ آپسمان بناتي ھئ نان! ٽيچرس ۾ پي نمبروار ھوتي ھئ. ڪئين تو ٽيچر ھوڪر پي ڦر بگڙ پرتي ھئ. بھتون ڪو سڪاء ڪر ڦر خد ختم ھو گئي. چوٽي چوٽي بچون ۾ پڻ پڻ سنسڪار والي ھوتي ھئ. ڪوئي تو ديڪو نمبرون شيطان، ڪوئي ڦر ڀرستان ۾ جاني لائق. ڪئين ھئ جو نہ گيان اناٿي، نہ اپني چلن سڌارتي، سيڪو ڊڪ ھين ديتي رھتي

هٽ. يهه پي شاسترون ۾ ڏکيا هٽ ڪ اُسَر آکر چپ ڪر بٽنتي ٿي. اُسَر بن ڪتني تڪليف ڏيتي هٽ. يهه تو سڀ هوتا رهتا هٽ. اونچ تي اونچ باپ ڪو هين سورڳ ڪي استاپنا ڪرني آنا پرتا هٽ. مايا پي بڙي زبردست هٽ. ڏان ڏيتي هٽ ڦري مايا ٻڌي ڦراءِ ڏيتي هٽ. آڏا ڪو ضرور مايا ڪائينگي. تب تو ڪهتي هٽ مايا بڙي ڏستر هٽ. آڏا ڪلپ مايا راجيه ڪرتي هٽ. تو ضرور اتني پهلوان هونگي نان. مايا سين هارني والي ڪي ڪيا حالت هو جاتي هٽ! آڇا! ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ڪي پي چئي مئي نهين بنا هٽ. ڌوي ڳڻ ڌارڻ ڪر آڀني چلن سڌارني هٽ.
- (2) باپ ڪا پيار پاني ڪي ليئي شيوا ڪرني هٽ. ليڪن جو دوسرون ڪو سناتي، وهه سيم ڌارڻ ڪرنا هٽ. ڪرماتيت اوستا ۾ جاني ڪا پورا پورا پرشارت ڪرنا هٽ.

وردان - باپ دادا ڪي ساڻ دواران مايا ڪو دؤر سين هين مڙچت ڪرني والي

مايا جيت، جڳت جيت پو

جئسي باپ ڪي سنيهي بني هو ائسي باپ ڪو ساڻي بناڻو تو مايا دؤر سين هين مڙچت هو جائينگي. شروع شروع ڪا جو واعداءِ هٽ تمهين سين ڪائون، تمهين سين بٽئون، تمهين سين روح رهاڻ رجهاڻون.... اسي واعدې پرمات ساري ڏنچريا ۾ هر ڪاريه باپ ڪي ساڻ ڪرو تو مايا ڊسٽرب ڪر نهين سڪتي، اسڪا ڊسٽرڪشن هو جائينگا. تو ساڻي ڪو سڌا ساڻ رکو، ساڻ ڪي شڪتي سين وا ملن ۾ مڱن رهنې سين مايا جيت، جڳت جيت بن جائينگي.

سلوگن - آڀني اونچي ورتي سين پرورتي ڪي پرستيون ڪو چينج ڪرو.

ڊبل لائيت استي ڪا انيو

- (13) آڱيا ڪاري بن باپ دادا ڪي آڱيا روپي قدم پر قدم رک پرماتر دُعاڻون ڪا انيو ڪرو. آڱيا ڪاري بچي ڪو هين سرو سنڀندون سين پرماتر دُعاڻين ملتي هٽ، يهه دُعاڻين هين ڊبل لائيت بناءِ ڏيتي هٽ.